

Mazeretim Var Bilgisizim Ben

– Ali R.MALKOÇ · 28 Ocak 2025

Mazeretim var, Bilgisizim Ben(!)

5237 Sayılı Türk Ceza Kanunu'nun amacı; 1. Maddede şöyle belirtilmiştir:

Ceza Kanununun amacı

Madde 1- (1) Ceza Kanununun amacı; kişi hak ve özgürlüklerini, kamu düzen ve güvenliğini, hukuk devletini, kamu sağlığını ve çevreyi, toplum barışını korumak, suç işlenmesini önlemektir. Kanunda, bu amacın gerçekleştirilmesi için ceza sorumluluğunun temel esasları ile suçlar, ceza ve güvenlik tedbirlerinin türleri düzenlenmiştir.

4. Maddede ise "Kanunun bağlayıcılığı" şöyle hükme bağlanmıştır:

Madde 4- (1) Ceza kanunlarını bilmemek mazeret sayılmaz.

Yasanın, gerekçesi ve amacını; hukuk devleti, yasa önünde eşitlik, hukuki belirlilik ve hukuk güvenliği kapsamında değerlendirdiğimizde, bu cümlenin kısır, noksan ve kusurlu olduğu kanaatindeyim. Çünkü hukuk terazisi, önce kendini tartmalı, kusurlu ve yetersiz olmamalı ki; yetki aldığı millete adalet dağıtırken, hiçbir mazerete sığın(a)mamalıdır. Her ne kadar yasa, verilecek olan cezalarla ilgili maddeleri kapsasa da; "yanılgı, mazeret, keyfilik, etik dışı davranışların" neticesinin yükümlülüğünü, yalnızca şüpheli veya sanığa yüklemek, silahların eşitliği, masumiyet, meşruiyet ve hakkaniyetten uzak bir kanunilik olur.

Kaldı ki bu kanunun muhatapları, yalnızca suçlu ve şüpheliler değil; bilirkişi, iddia, savunma ve hüküm kurma makamlarını da kapsamaktadır. Diğerlerini; yasaları, bilmeme, yanlış bilme, yanlış yorumlama, yanlış ve noksan hüküm kurmadan muaf tutmak; evrensel, anayasal, demokratik hukuk devletinin özü ve temelleriyle bağdaşmaz.

TCK Madde:2/2: "İdarenin düzenleyici işlemleriyle, suç ve ceza konulamaz." diyorsa; yürütme organının da yasaları yanlış, yanlı ve keyfi yorumlama mazereti olmayacağı çok açıktır.

"İşlenemez bir suç" niteliğinde bir olay karşısında, kısıtlayıcı, cezai müeyyide gerektiren hukuki bir norm yoksa; sanık veya şüpheli, hangi kanunu bilmeme mazeretine sığınabilir ki?...

Madem ki; "yasaların kısıtlamadığı her şey serbesttir"; anayasa ve yasalar, özgürlüğü geniş, idareyi, yetkiyi, cezalandırmayı dar anlamda yorumlamak içindir.

Bundan dolayıdır ki; TCK Madde-4 için yeni bir düzenleme yapılarak şu şekilde değiştirilmelidir:

"Anayasa, uluslararası sözleşmeler ve tüm diğer kanunlar, yönetmelikler; yetki, görev ve sorumluluk alanına göre herkesi bağlar. Bir duruşmanın tarafları; iddia makamı, yargıç(lar), savunma makamı, sanık, tanık, katılan, bilirkişiden oluşur. Hiçbirinin hukuki normları bilmemesi, yanlış ve eksik bilmesi, yanlış yorumlaması, yanlış hüküm kurması, olmayan yasayı varmış gibi davranma keyfiyetinin bir mazereti olamaz. Dalgınlıkla yapılan hata en kısa sürede düzeltilmiyorsa, olumsuz sonuçlardan, mazeret üretenler yasal olarak sorumludur."

Yargıçlar duruşmada; hak dağıtmak için değil de haklı olmak ve haklı çıkmak için bulunuyorlarsa, kararını

önceden vermiş ve altını doldurmak için yasal veya yasa dışı delil arıyorlar demektir. Bu olumsuz durum, ihsas-ı reydir. Daha açık bir nitelendirmeye; masumiyet ilkesini zedeleyerek, yargısız hüküm kurmak olur. Anayasal demokratik hukuk devletinde, bağımsız ve tarafsız olması gereken bir yargıda böyle bir durum olamaz.

Yargılamanın amacı, tüm duruşma süjelerinin ve taraflarının; hakkaniyet, meşruiyet ve meriyetten beslenenler dışındaki kimliklerini, dışarda bırakıp, cüppesiyle ölçüp, adalet terazisiyle tartı yapmaktır. Ve kanunları bilmek, detaylı bilgi edinmek, bir yurttaş içinde bir suç değildir, lüks değildir, fazlalık değildir, gereksiz değildir çünkü hakkında iddianame düzenlenen, hakkında hüküm kurulan milletin bir ferdidir o. Fert ne biliyorsa, nelerden sorumluyorsa, yargılama yapanlar da aynı şeyi bilmek zorundadır. Kanunları bilip de uygulaması gerekenler, yanlışlıklar karşısında mazerete sığınıp, bundan muaf olurlarsa; hukuk devletinin, güvenilir bir dayanağı kalmaz.

Doğruluk, dürüstlük, yasaları bilme zorunluluğu, etik davranış vb. yasa maddeleri; kişiye özel yazılmamıştır. Gerekçesi sadece şüpheli, sanık ve hüküm giyenler için olamaz. Tıpkı "dürüstlük kuralı gibi. Yasayı kim uyguluyor ve kime uyguluyorsa, zincirleme olarak herkes için geçerlidir.

M.F.Ö şarkısında "Mazeretim var asabiyim ben." diyebilir. Fakat yasaların bilinmesi ve doğru yorumlanması, yasayı uygulayan, iddia ve isnatta bulunan, hüküm kurar herkesi bağlar. "Mazeretim var, bilgisizim ben" metaforuna kimse sığınamaz, bu mazeretle aklanamaz. Kanunların amacı, gerekçesi ve ruhu bunu gerektirir.

Haklı mazereti olanlar; yalnızca "akli melekelerini yitirmişlik" raporu olanlardır.

Hukuk normları çerçevesinde yasal dayanak olmadan, hukuka uygun, kuvvetli şüpheyi destekleyecek delil olmadan, delilleri duruşmada taraflarla birlikte tartışmadan gerekçe yazmak; maddi gerçeklik arayışı değil, gerekçe uydurmak olur.

İki yıl ve üzeri cezayı gerektiren davalarda, her duruşmanın görüntülü-sesli kaydı alınması, on yıl saklanması, gerektiğinde çözümlenmesi yapılması gerekir. Yargı bağımsızlığı, tarafsızlığı, hukuki belirlilik, hukuk güvenliği, hak merkezli bir adalet sistemi için; duruşmalarla bağımsız bir gözlemci atanması yerinde olur. Her duruşma için düzenlemiş olduğu gözlem tutanağı; tutanağa eklenir. Karar, istinaf, temyiz, AYM ve AİHM sürecinde dikkate alınır.

Mazeretsiz, güvenli, huzurlu, mutlu ve umutlu bir gelecek dileğiyle...

Samsun, 28.01.2025

Ali Rıza Malkoç

arm.web.tr